

בעניין:

1. אבו סלאמה, ת"ז
תושב השטחים הכבושים

2. **המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר – ע"ר**
ע"י ב"כ עוה"ד אלעד כהנא (מ"ר 49009) ו/או עידו בלום (מ"ר 44538) ו/או יותם בן הלל (מ"ר 35418) ו/או חוה מטרס-עירון (מ"ר 35174) ו/או סיגי בן-ארי (מ"ר 37566) ו/או דניאל שנהר (מ"ר 41065) ו/או ליאורה בכור (מ"ר 50217)
מהמוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר
רח' אבו עוביידה 4, ירושלים, 97200
טל: 02-6283555; פקס: 02-6276317

העותרים

– נ ג ד –

המפקד הצבאי לאיזור הגדה המערבית

המשיב

תגובת העותרים לתגובה המקדמית מטעם המשיב

בהמשך לבקשת העותרים מהיום, 27.12.09, אשר הוגשה בהסכמת ב"כ המשיב הילה גורני, מתכבדים העותרים להגיש תגובה קצרה מטעמם לתגובה המקדמית מטעם המשיב.

1. העותר 1 (להלן: **העותר**) הוא פלסטיני בן 23, המתגורר בנפת ג'נין. את חמש השנים האחרונות הקדיש העותר ללימודי רפואה כללית באוניברסיטת חדרמות למדעים וטכנולוגיה בתימן. לעותר נותרה שנת לימודים אחת בלבד על מנת לסיים את לימודיו ולהתחיל לעבוד למחייתו בתחום הרפואה. יוזכר, שכאמור בעתירה, בכל התקופה הזו נהג העותר לחזור לביקור משפחתו ולשוב ללימודיו בתימן, ללא כל בעיות.

2. על פי האמור בתגובה המקדמית לעתירה, נסמך המשיב בהחלטתו על חומר גלוי, והוא שתי הודעות שמסר העותר במשטרה במהלך מעצרו בחודש אוגוסט 2009. בטרם תובא התייחסות העותרים להודעות אלו, יובהר שהודעות אלו לא הבשילו לכתב אישום, והעותר אף שוחרר ממעצרו מבלי שהיה צורך להביאו בפני שופט. זאת, מן הטעם שהעותר לא בצע כל מעשה, ולכל היותר התעניין בדבר אפשרות לעשיית מעשה שאינו מכוון לפגוע בביטחון האזור או בסדר הציבורי.

3. עוד נזכיר, כי העותר שוהה מזה כחמש שנים בתימן, ומעולם לא בצע מעשה כלשהו – לא בחו"ל ולא עם חזרתו לביתו – נגד בטחון האזור. ניסיון העבר מוכיח כי העותר לא נצל את יכולתו לנוע לשטחים הכבושים ומחוץ להם על מנת לסייע לארגונים אלה בפעילות צבאית או

חבלנית. למעשה, ניסיון של חמש שנים, וכן ביקורו האחרון של העותר בשטחים הכבושים, מוכיחים כי מהעותר לא נשקפת כל סכנה.

4. אשר לחומר עליו נסמך המשיב, הרי שהודעות העותר במשטרה אינן מגלות כל כוונה ממשית להשתתף באימון נשק, וודאי שלא כזה המיועד לשמש את העותר בעתיד נגד ישראל. כל שנאמר בהודעות העותר הוא, שהעותר התעניין פעמיים בקול בנוגע לאפשרות להתאמן בנשק, עם שני אנשים שלא הבינו מה רצונו מהם, ושהוא לא יצר עמם קשר מאז. כל זאת, מתוך סקרנות בלבד.

5. נבהיר כבר כעת, שטענת המשיב כאילו העותר הסכים לבצע אימונים הן עבור החמאס והן עבור הפתח, ארגונים שכידוע עוינים זה את זה, מעידה על מופרכות הטענה כאילו העותר זמם לחבור למי מהם כדי לפגוע בביטחון ישראל או הגדה. למעשה, יש בה כדי לחזק את טענת העותר, לפיה כל שעשה היה להתעניין באפשרות ללמוד להשתמש בנשק מתוך סקרנות גרידא.

6. ודוק: מדובר בשני אנשים עמם נפגש העותר בנסיבות יומיומיות שאין בינן לבין נשק ולו חצי דבר (האחד, משום שהתעניין בשלום משפחתו שגרה בכפר מוצאו של העותר, והשני, משום שבקש לבדוק את מצב הסטודנטים הפלסטינים בתימן לאחר השיטפונות). בשני המקרים תהה העותר לגבי עצם קיומם של אימוני נשק, והוא לא הסכים לעשות דבר, וודאי שלא לקחת חלק בפעילות צבאית או חבלנית נגד ישראל או בטחון האזור בגדה. בשני המקרים נענה העותר בתשובה סתמית, לאחריה לא נסה לצור קשר עם מי מאותם אנשים או לפעול בנושא.

7. ה"הסכמה" היחידה לכאורה שמוזכרת בהודעת העותר, היא דברים שנאמרו בשיחת מסנג'ר לחבר מספסל הלימודים, שהעותר כבר הסביר לו שאינו מעוניין להשתתף באימון כאמור. העותר לא חשב שמדובר בהצעה רצינית, הפטיר את חברו בהסכמה כללית, ואמר כי השניים יהיו בקשר. על אף הזמן הרב שחלף מאז, העותר לא יצר עמו קשר בנושא, וודאי שלא השתתף באימון כאמור.

8. אשר לטענה לפיה העותר נפגש עם אנשי חמאס, הרי שזו הצגה מטעה של הדברים: העותר נפגש עם אנשים שונים בתקופת לימודיו הארוכה בתימן, וחלקם אכן נמנו על ארגונים שונים. עם זאת, העותר לא נפגש עמם בשל היותם אנשי חמאס, ובמהלך השיחות שערך עמם הבהיר להם כי הוא אינו איש חמאס, ואינו מעוניין לקחת חלק בפעילויות החמאס.

9. בניגוד לטענות המשיב, אין בדברי העותר דבר, מלבד הבעת עניין כללית מתוך סקרנות לגבי התנסות בנשק. גם זאת פעמיים בלבד, בנסיבות אקראיות, בפני שני אנשים שפטרו אותו מעליהם, וחוץ מכך זנח העותר את העניין לחלוטין ולא עשה אפילו מאמץ מינימאלי בכיוון זה. הא ותו לא. בהערת אגב יוזכר, כי על פי האמור בהודעת העותר, בתימן, שאליה מבקש העותר לצאת בעתירתו, כלל לא ניתן לקיים אימונים צבאיים.

10. כעת, כל מבוקשו של העותר הוא לסיים את לימודיו. לא ניתן לפגוע בצורה כה קשה בעותר, על בסיס התעניינות כללית שהובעה פעמיים בלבד לפני שנה תמימה. מדובר באדם צעיר, שהקדיש את חמש השנים האחרונות בחייו ללימודי הרפואה, ונותרה לו עוד שנה אחת בלבד

על מנת לסיים את לימודיו. החלטתו של המשיב על בסיס האמור להותירו כלוא בגדה המערבית לתקופה בלתי מוגבלת, היא בעלת השפעה דרמטית על המשך מהלך חייו של העותר.

11. לפיכך, יתבקש בית המשפט ליתן צו על תנאי ולקבל את העתירה, כך שיתאפשר לעותר לחזור ללימודיו ולסיימם.

אלעד כהנא, עו"ד
ב"כ העותרים

27 בדצמבר, 2009

[ת.ש. 63217]